

Grund, naar den ærebe Taler har meent at burde antyde, at det nuværende Ministerium kunde betragtes som Brobyggere for det, han kaldte Doctrinarismen; Ministeriet ønsker hverken at staae som Brobyggere for det ene Parti eller det andet. Jeg troer paa nærværende Standpunkt at kunne indskrænke mig til disse Udtalelser.

B. Christensen: Den ærebe Minister, der sidst havde Ordet, lagde megen Vægt paa, at det Forslag, Regjeringen er kommen frem med, er antaget og tiltraadt blandt Andet af det, han kaldte den meest betydnende Afdeling i Rigsraadet; han meente dermed efter Sammenhængen Rigsraadets Folkething. Jeg vil der- ved indskrænke mig til den Bemærkning, at jeg troer, at de Fleste ville være enige med mig i, at det ikke er saa, at Rigsraadets Folkething navnlig i denne Sag har været den mest betydnende Afdeling af Rigsraadet; desværre for os og desværre for Folket er dette meget langt fra at foreligge som en Sjendsgjerning. — Den ærebe Minister har lagt særlig Vægt paa, at det forrige Ministerium havde opløst Rigsraadets Folkething og havde gennem nye Valg opnaaet den Majoritet, som kom tilstede for det foreliggende Forslag. Deri ligger, naar man skal tale constitutionelt, et langt bedre Argument for den ærebe Minister; men han vil ikke kunne dable os, der troe, at denne Rigsraadets Folkethings Majoritet kun har handlet i liden Overensstemmelse med sine Vælgeres virkelige Mening. Det vil vise sig, om jeg har Ret i denne Opfattelse eller ikke, naar de næste Valg til Rigsdagens Folkething komme. Jeg skal ikke trække Forhandlingen ud med Exempler fra selve de enkelte Valg, der kunne opløse dette, men jeg vil blot bemærke, at jeg har en bestemt Overthybning om dette Moment.

Den ærebe Minister omtalte derhos med megen Emphasis Rigsraadets lige og store Ret ligeoverfor vor. Lad os ikke gaae for meget ind paa Spørgsmaalet om Ret, lad os ikke komme ind paa det Spørgsmaal, om ikke netop i denne Sal Rigsdagens og det danske Folks gode Ret til at faae den uforandrede Grund-

lov tilbage, tallet være afbøde S. E. Carlsen, har været forbeholdt saaledes, at Rigsdagen ganske vist kunde vente, ogsaa af Rigsraadet, at det havde erkjendt Rigsdagens Ret for bedre begrundet.

Ministeriet vil staae paa det fremlagte Forslag saaledes, at det ikke vil gaae ind paa Forandringer deri. Det gjør mig ondt for Ministeriet, og det gjør mig ondt for Sagen, thi jeg kan ikke forestille mig, at Ministeriet i Længden vil kunne holde dette Forslag uforandret; men, idet jeg kan beklage, at navnlig Conseilspræsidenten laaner sit Navn dertil, skal jeg vel vide at finde mig deri, fordi det i alt Fald ikke vil staae i Veien for det, jeg anseer for det Rette. — Den høitærebe Ministers Bemærkninger mod, at der tillægges ham Pater- niteten til Forslaget, skal jeg slet ikke videre gaae ind paa. Jeg kan saa godt forstaae, at Ingen, der prætenderer at være Politiker eller Statsmand, kan ønske at gjælde for Fader dertil. — Hvad den ærebe Minister ansøgte med Hensyn til mine Øttringer deels om, at vi vel kunde forlange af et velvillende Ministerium, at det gav os Frihed og Tid til at drøfte og veie Forfatningsagen, og deels, om hele Forfatningsagens Ordning paa den bedste og simpleste Maade kunde være iværksat gennem en simpel Lov, hvorved de saakaldte Fællesanliggender overførtes til Rigsdagen, skal jeg ikke her op- holde mig længe ved. Jeg skal blot drage til Minde, at den ærebe Minister, da han udtalte sig derimod, ganske vist ikke modsagde vor Berettigelse til at gaae den Vej og Muligheden deraf, men sagde ganske kort og simpelt, at han ikke vilde gaae den Vej af Hensyn til Rigsraadet. — Jeg tør maaffee tilføie, at den ærebe Minister ligesaa lidt som Nogen har Ret til at sige, at jeg føler mig som Repræsentant for noget Andet end for Folket, for det danske Folk. Det gjør mig forøvrigt ondt af den høitærebe Conseilspræsidents Øttringer at see, at han, som sagt, ikke blot ikke vil tilstede Forandringer i det lysierlige Forslag, han har forelagt, men ikke engang troer at behøve at ledsage det med statistiske Oplysninger, hvortil det dog efter dets saa forvirklede Bestaffenhed i høi Grad trænger.